

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy
w składzie następującym:

Przewodniczący	sędzia WSA Elżbieta Piechowiak (spr.)
Sędziowie	sędzia WSA Joanna Brzezińska sędzia WSA Anna Klotz
Protokolant	starszy asystent sędziego Krzysztof Cisewski

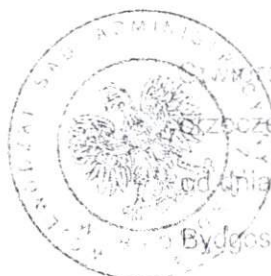
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 marca 2016 r.
sprawy ze skargi „Dynamic Metal” Sp. z o.o. w Grębocinie
na postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Toruniu
z dnia 12 listopada 2015 r., nr SKO-60-127/15
w przedmiocie dopuszczenia do udziału w postępowaniu
postanawia

1. odrzucić skargę,
2. zwrócić od Skarbu Państwa (Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy) na rzecz „Dynamic Metal” Sp. z o.o. w Grębocinie kwotę 100 (sto) zł uiszczonej tytułem wpisu sądowego.

Na oryginale właściwie podpisany
za zgodność odpisu z oryginałem
[Signature]
starszy sekretarz sądowy Dominika Zielińska

SPOST

Wierzę, że niniejsze
rozpoznanie jest prawomocne
od dnia 4.06.2016.

Bydgoszcz, dn. 21.07.2016
Sekretarz Sądowy
[Signature]

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 12 listopada 2015r. nr SKO-60-127/15 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu uchyliło w całości postanowienie Wójta Gminy Lubicz z dnia 3 września 2015r. nr ROS.6220.11.2015 oraz orzekło o dopuszczeniu Stowarzyszenia Ekologicznego BIOS z siedzibą w Łławie (dalej Stowarzyszenie) do udziału w toczącym się przed organem I instancji postępowaniu administracyjnym wszczętym z wniosku „Dynamic Metal” spółka z o.o. w Grębocinie (dalej Spółka) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie hali do produkcji konstrukcji stalowych wraz z infrastrukturą w Grębocinie.

Spółka złożyła na postanowienie z dnia 12 listopada 2015r. skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy zważył, co następuje:

Przedmiotem skargi w rozpatrywanej sprawie jest postanowienie organu odwoławczego, którym po rozpatrzeniu zażalenia organizacji społecznej na postanowienie organu pierwszej instancji o odmowie dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu uchylono zaskarżone postanowienie w całości i dopuszczono organizację społeczną do udziału w postępowaniu przed organem I instancji.

Zgodnie z art. 31 § 1 k.p.a. organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem:

1. wszczęcia postępowania,
2. dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.

Stosownie natomiast do treści art. 31 § 2 k.p.a. organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r.,

poz. 270), zwanej dalej p.p.s.a., kontrola działalności administracji publicznej powierzona sądom administracyjnym obejmuje - gdy chodzi o postępowanie administracyjne - postanowienia, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także postanowienia rozstrzygające sprawę co do istoty. Przepis ten reguluje zatem kognicję sądów administracyjnych w sprawach dotyczących postanowień, na które służy zażalenie. Interpretacji tej normy należy dokonywać uwzględniając treść art. 52 § 1 p.p.s.a., zgodnie z którym skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Niedopuszczalna jest zatem skarga na postanowienie, na które nie służy zażalenie.

Z treści art. 31 § 2 k.p.a. jednoznacznie wynika, że tylko w kwestiach odmowy wszczęcia postępowania z urzędu i odmowy dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu ustawodawca przewidział rozstrzygnięcie w formie postanowienia, na które służy zażalenie. Jednocześnie zastrzegł to prawo wyłącznie na rzecz organizacji społecznej. Strona postępowania administracyjnego nie jest zatem uprawniona do kwestionowania postanowienia w przedmiocie dopuszczenia do udziału w sprawie organizacji społecznej, jak również nie ma legitymacji do zaskarżenia ostatecznego postanowienia w tym przedmiocie do sądu administracyjnego. Brak jest bowiem normy prawnej, z której strona mogłaby wywodzić istnienie interesu prawnego uprawniającego ją do wniesienia skargi w rozumieniu art. 50 § 1 p.p.s.a. Skoro bowiem ustawodawca wyraźnie wyłączył możliwość kwestionowania przez stronę postępowania postanowienia w przedmiocie dopuszczenia do udziału w sprawie organizacji społecznej w drodze zażalenia, to nie sposób wywodzić, że dopuszczalne jest kwestionowanie przez stronę tego postanowienia w drodze skargi do sądu administracyjnego (tak również NSA w postanowieniu z 15.01.2013 r., II OSK 3073/12, www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Powyższe rozważania prowadzą do konstatacji, że skargę do sądu administracyjnego może wnieść organizacja społeczna, jeżeli po wyczerpaniu środka zaskarżenia (zażalenia) jej żądanie nadal nie będzie uwzględnione - nie będzie ona dopuszczona do udziału w postępowaniu lub postępowanie nie zostanie wszczęte z urzędu. Skarga jest natomiast niedopuszczalna, jeżeli po

rozpatrzeniu zażalenia organizacji społecznej na rozstrzygnięcie negatywne (postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania z urzędu lub postanowienie o odmowie dopuszczenia tej organizacji do udziału w postępowaniu) organ odwoławczy postanowi o wszczęciu postępowania lub o dopuszczeniu organizacji społecznej do udziału w postępowaniu.

Skarżąca spółka jest stroną postępowania, w którym organizacja społeczna złożyła wniosek o dopuszczenie jej do udziału w postępowaniu w charakterze uczestnika na prawach strony, zatem skarżąca spółka nie ma legitymacji do wniesienia skargi na postanowienie wydane w sprawie dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu.

Na marginesie Sąd wskazuje, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje fakt zamieszczenia przez Kolegium błędnego pouczenia o przysługującym stronie prawie do wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Samo pouczenie strony o możliwości zaskarżenia postanowienia nie tworzy uprawnienia do jego zaskarżenia i tym samym nie powoduje, że strona może skorzystać ze środka zaskarżenia nieprzewidzianego przepisami prawa (por. wyrok NSA z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt I FSK 1655/13). O dopuszczalności i trybie wnoszenia środków zaskarżenia nie decydują bowiem organy administracji, lecz przepisy prawa, które organy winny prawidłowo stosować.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. skargę należało odrzucić.

W oparciu o art. 232 § 1 pkt 1 p.p.s.a. należało zwrócić skarżącym cały uiszczony wpis od skargi, który w niniejszej sprawie wynosił 100 zł.

Na oryginale własnoręcznie podpisy
za zgodność odpisu z oryginałem

starszy sekretarz sądu Dominika Znamieniecka